

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, нездолених і несправедливо ображених, надання юридичних консультацій

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

ПРИЄМНЕ І ЦІКАВЕ

У НЕТИШИНІ ІНФОРМАЦІЙНУ БЛОКАДУ ГАЗЕТИ "ВІСНИК МАЛОЗАХИЩЕНИХ" ЗНЯТО

Приємне здивування ушануванням (привітанням та нагородженням грамотою редактора газети Анатолія Войтка та офіційне вітання усього колективу газети „Вісник малозахисчених”) головою міста Нетішин, перемісило вдячність колективу газети Олександрю Євгенійовичу Смишляєву — голові міста, з цікавістю.

Здивування приємне тому, що газета ВМ, йому особисто, чимало насадила. Цим кроком Смишляєв О.Є. ствердив вибір виборців, серед кандидатів, його головою — як людини неамбіційної, думаючої і діючої. На відміну від попередників, діє Олександр Євгенович активно. Нам, як газеті, до якої звертаються з тривогою (де вона виникає) колективи, відчутно це вельми. Ми, наприклад, бачили, і опублікували

(ВМ №10 за 16-31 травня 2006р.), як новий голова швидко змінює свої рішення, прийняті з подачі „старих” помічників-керівників, і гарантує погасити тривогу тим, з ким не справедливо хотіли обійтися. Це свідчить і про гнучкість його політики на першому етапі керівництва.

По правді сказати, ми ще не вважаємо, що вже пора нам святкувати, — бідні і босі ми, бо малозахисчені ще не всі розуміють, що така газета їм потрібна більше, ніж державі і ще не підтримують її належно, а держава ще не настільки демократична, щоб, викривальній газеті усіляких негараздів, виділити копійку. І міськвиконком Нетішина ще жодної газети ВМ не передплатив. Хоч навіть газета "Нетішинський вісник" за 2-ге червня на першій

сторінці (!) написала в опитуванні нетішинців про ВМ — найправдивіша, та очевидно виконкому правди ще не треба.

Проте, як бачимо, часи змінюються. І новий міський голова міста Нетішин принаймні відчуває подих часу, а дасть Бог — виявиться достатньо благодушною місту (а відтак і газеті ВМ) людиною - керівником, яка зуміє змінити поки що показні ставлення підлеглих до правдивої газети ВМ — на щирі.

Може хтось із читачів не вірить у можливість таких поворотів, то ж ми публікуємо атрибути шанування: і привітання, і грамоту (ще й роза й премія для Войтка).

Шановний Анатолію Григоровичу та очолюваний Вами колектив! Прийміть щирі вітання та найкращі побажання з нагоди Вашого професійного свята — Дня журналіста!

Своєю повсякденною працею Ви втілюєте у життя надзвичайно важливу справу розповсюдження правдивої інформації. Адже, слово журналіста дає можливість кожній людині замислюватися над тими процесами і подіями, які відбуваються в місті, регіоні та державі цілому, виважено формувати свою громадську позицію в суспільстві.

Кожен з Вас на своєму робочому місті творить історію сьогодення без прикрас, правдиво та об'єктивно відбиваючи сучасність. Викарбуване Вами слово правди та реальної оцінки дійсності невіддільне ні забуттю, ні переоцінці.

Переконалий, що Ви і надалі своїм чесним словом відстоюватимете ідею зміцнення демократичного суспільства, і завдяки Вашому невтомному перу ніколи не перериватиметься жива ниточка "читач - газета - читач".

Задоволення Вам від Вашої інтелектуальної праці, людської шани, добра, достатку, гарної долі і усіх земних гараздів!

З повагою міський голова

О. Є. Смишляєв

6 червня 2006 року м.Нетішин

ГРАМОТА

**Виконавчий комітет
Нетішинської міської ради
НАГОРОДЖУЄ**

ВОЙТКА

Анатолія Григоровича

редактора газети "Вісник малозахисчених"

за вагомий особистий внесок у розвиток інформаційного простору міста, високу професійну майстерність, плідну громадську діяльність та з нагоди Дня журналіста

Міський голова

О. Є. Смишляєв

6 червня 2006 року

ДЕМОКРАТІЯ ПРОТИСКУЄТЬСЯ В УКРАЇНУ ВЛАДА ВІННИЧЧИНИ БОЇТЬСЯ ГРОМАДСЬКОСТІ, АЛЕ ЙДЕ НА ЗБЛИЖЕННЯ

26 травня 2006 року депутати районних рад, представники політичних партій, лідери громадських організацій Вінниччини протягом двох годин роботи круглого столу намагались знайти точки дотику, аби об'єднати свої зусилля і налагодити співпрацю.

Під час заходу депутати районних рад висловили своє очікування від громадських організацій. Перш за все, це допомога у налагодженні роботи й у збереженні повноважень районних рад.

Громадські організації, у свою чергу, хотіли б, аби політичні партії і депутати були більш уважні до за-

ходів НУО, брали у них участь, працювали у напрямку розробки важливих для громади документів, таких як Статут міста, і взагалі – виконували свої передвиборні обіцянки.

Деякі з ГО ретельно прочитали всі передвиборчі програми, визначили серед них ті, що найбільше відповідають інтересам громади. І заявляють, що тепер настав час проаналізувати, як вони виконуються. І якщо ще на минулих виборах більшість громадян все-таки голосувала не за список, а за певного лідера, то в майбутньому ми будемо голосувати за ту партію, яка ви-

конує свої обіцянки і знає проблеми і потреби виборців."

Дехто з ГО закликав представників партій "змагатися" між собою, виконуючи передвиборчі програми і обіцянки. Лише ті партії, представники яких в місцевих радах будуть найближчими до громади і найбільш якісно працюватимуть над вирішенням проблем виборців, незалежно від того, чи голосували вони за них чи ні, зможуть розраховувати на перемогу на наступних виборах до місцевих рад.

Матеріал Подільського центру соціальних технологій

ЧИНОВНИКИ ХЕРСОНЩИНИ ОБМЕЖУЮТЬ ДОСТУП ДО ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПРАВА ЛЮДИНИ ТОМУ ЩО ... ПОРУШУЮТЬСЯ ЇХНІ ВЛАСНІ ПРАВА?

Такого висновку дійшли ініціатори дослідження «Права людини в Херсонській області - 2005» - Херсонська обласна організація Комітету виборців України.

Дослідження показало, що влада фактично замовчує реальну ситуацію з тими правами людини, які, за результатами моніторингу повідомлень, найчастіше порушуються в області. Серед них: право на власність, право на життя, право на звернення до органів влади, право на захист від катувань та жорстокого поводження, ення конституційних прав та свобод громадян, право на справедливий суд.

Так, наприклад, найбільш вразливіми правами на Херсонщині у 2005 році дослідники вважають:

- право власності (30,7% всіх повідомлень)

- право на життя (23,3% всіх повідомлень).

Найчастіше в області порушуються також:

- право на справедливий суд (6,7%)

- екологічні права (5,6%)

- право на працю (5,4%)

- право на захист від катувань та жорстокого поводження (4,6%)

- право на підприємницьку діяльність (4,4%)

Моніторинг стану реалізації грома-

дянських прав людини в Херсонській області продемонстрував серйозні проблеми із дотриманням місцевою владою окремих прав та свобод людини, в першу чергу у праві на доступ до інформації про ситуацію з правами людини.

Дослідники також відзначають, що серед чиновників районної ланки потрібно проводити серйозну роботу щодо адекватного застосування національного законодавства для забезпечення конституційних прав та свобод громадян.

Проблеми закритості чиновників вони вбачають у психологічних страхах посадовців, причинами яких є велика кадрова лихоманка та порушення прав самих чиновників.

ЧИ БУТИ ЗМІНАМ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ НА ЛЬВІВЩИНІ?

Український фонд соціальних інвестицій (УФСІ) розглянув понад 70 проектних пропозицій, запропонованих як державними, так і недержавними надавачами соціальних послуг.

Понад тридцять із них рекомендовані для впровадження протягом 2006-2007 років. Загальна вартість проектних пропозицій перевищує 15 млн. грн. Впроваджуватися вони будуть на прин-

ципах співфінансування, 20% якого забезпечуватимуть місцеві органи влади, а решту 80 % покриватимуть кошти кредиту Світового банку та внески Уряду, якими керує УФСІ.

РІШЕННЯ СУДДІВ ДОСТУПНІ УСІМ

Кабінет Міністрів України постановою від 25.05.2006р. № 740 затвердив Порядок ведення Єдиного державного реєстру судових рішень

Цей Порядок визначає процедуру формування та ведення Єдиного державного реєстру судових рішень.

Зокрема, внесено до Реєстру підлягають судові рішення ВСУ, вищих спеціалізованих, апеляційних та місцевих судів, крім судових рішень, які містять інформацію, що є державною таємницею.

Доступ до судових рішень здійснюється безоплатно через офіційний веб-портал судової влади України в Інтернеті.

Передбачено 2 види доступу до Реєстру: загальний (для кожної фізичної або юридичної особи без обмежень) та повний (для суддів, а також працівників апарату судів, ДСА

та інформаційно-технічного адміністратора Реєстру у разі надання їм на один рік дозволу на такий доступ з урахуванням службових обов'язків і здійснюється шляхом автентифікації користувача).

Вести Реєстр буде інформаційно-технічний адміністратор (юридична особа, яка відповідає встановленим Державною судовою адміністрацією кваліфікаційним вимогам та з якою зазначена Адміністрація укладає договір про виконання таких функцій), який забезпечує функціонування Реєстру та оновлення його інформаційних ресурсів, загальний та повний доступ фізичних та юридичних осіб до судових рішень через офіційний веб-портал судової влади цілодобово.

Копії судових рішень надсилаються до інформаційно-технічного адміністратора Реєстру відповідальною особою

апарату суду не пізніше ніж через 15 календарних днів після ухвалення (постановлення) судового рішення.

При внесенні тексту судового рішення до Реєстру будуть зазначатися найменування суду, який Ухвалив (постановив) судові рішення, його код, затверджений Державною судовою адміністрацією; інстанція, в якій розглядалася справа; форма судочинства (цивільне, кримінальне, господарське, адміністративне); форма судового рішення; дата ухвалення (постановлення) судового рішення; найменування сторін судового процесу (з урахуванням режиму доступу до судових рішень) тощо та сам текст судового рішення.

Постанова набрала чинності з 25.05.2006р.

ШУКАЙТЕ У ЛЮДЯХ ДОБРОГО

Давайте не боятися захоплюватися друзями, і пишномовних слів боятися не будемо,

Коханим говорити, що вони — найкращі в світі, бо це усе любові такі щасливі миті. — Окуджава

Дуже часто трапляється у нашому житті, що замість того, щоб у людях бачити гарне, ми помічаємо тільки їхні помилки. І тому чуємо одні слова докору і незадоволення і так мало ніжних, добрих, теплих слів вдячності. Батьки незадоволені дітьми, а діти батьками, вчителі учнями, а ті вчителями, начальники підлеглими, підлеглі — начальниками, сусіди сусідами і всі один одним — така велика та заноза в оці ближнього і так коле наше око, що вже не помічаємо величезної колоди в своєму власному оці. Звичайно, добре слово своєю солодкістю легше сприймається і часто є ліком навіть загарбаної душі. Але не так докір, бо він — як бальзам на рану, пече та лікує. Від доречного докору може бути користі не менше, ніж від доброго слова, її може бути більше. Коли є користь від докору? Коли людина, яку ми докоряємо, готова вислухати нас, щоб зробити вірні висновки, тому що знає, що ми любимо її і бажаємо тільки добра. Коли ж людина не переконана, що ми до неї добре відносимося — всякий докір буде сприйматися негативно. Отже, дуже важливо, щоб докоряла близька людина, якій є довіра і до якої ми ставимося з пошаною. Тільки ті християни, які повністю переконані в тому, що Бог їх любить — можуть прийняти від Нього будь-який докір, розуміючи, що суди Божі, це солодші меду і крапель з щільникових сот — бо це для їхнього духовного росту. Переваж-

но, це християни, які вже не раз пережили в своєму житті Божу милість і любов важким випробовуванням і навчилися довірятися Йому в кожній ситуації. Ми повинні спочатку показати людині себе вартими довіри, своєю любов'ю — тоді докір матиме результат. У світі, де занадто вже часто ми зіштовхуємося з себелюбством, черствістю і байдужістю, доброта може принести користь в життя інших людей, якщо вона виходить з любові Христової. Тобто не лицемірного прив'язання чи потакання, чи догоджання у всьому, а через прагнення, щоб близька тобі людина ставала кращою за тебе. І тому, якщо ми бачимо в своїх рідних, близьких і друзях хороші риси характеру, хоч маленькі здібності, добропорядні вчинки — не біймося звертати на них увагу похвалою, щоб все це ще більше розцвіло, з остерогою щоб не згинувало непоміченим, а переросло у велике. Бо кожна людина в очах Бога прекрасна і має можливість робитися з кожним днем ще прекраснішою по дорозі наслідування за Христом.

Апостол Павло вмів говорити не лише своїм духовним дітям приемні слова, які відгукувалися в серцях їхніх радістю і надихали їх на ще більшу старанність у служінні Господові. Але й опонентам він говорив приемне, підкреслюючи їхнє знання Писання, і після, на відомих їм прикладах, відкривав їм Євангелію, якій вони, не розуміючи її, несвідомо опиралися. Доброта завжди по сезону: влітку і взимку, вдень і вночі, вдома і на роботі, з друзями і з ворогами, в хвилини радості і хвилини скорботи. То ж давайте будемо готові похвалити, аніж засудити, щоб було людям тепло і приємно від

наших добрих слів. Адже на землі повно зажурених, сумуючих, смертельно втомлених людей, які знаходяться на грані нервового зриву, і готові все покинути, навіть з життям розпрощатися. Скільки зляканих і неспокійних сердець так і не дочекалися добрих слів? Мудрий цар Соломон писав: „Дехто говорить, мов коле мечем, язик же премудрих — то ліки” (Приповісті 12:18). Тож бо, докоряючи, необхідно пам'ятати це, тоді й докір — добре слово! Як праведний вразить мене, — то це милість, а докорить мені, — це олива на голову (колись це була велика честь). Іван Хреститель докоряв Іроду „за все зло, що зробив Ірод” (Луки 3:18). Тих, хто грішить, картай перед усіма (1Тимофія5:20). Не беріть участі в неплідних ділах темряви, але краще викривайте їх ... (Ефесян5:11-13). Горе вам, як усі люди про вас говоритимуть добре (Луки6:26). Отже, у вираженості слова справа. Воно повинно бути плідним, збудовуючим, хоч би таким, як у того злочинця розп'ятого з Христом, який докоряв другому злочинцю теж розп'ятому з Христом: „Чи не боїшся Бога, коли й сам так само засуджений?”

Від різких слів залишається шрам, а від добрих слів цей шрам загоюється. Добрим словом (в тім числі і доречним докором) можна підняти вгору на крилах надії того, хто занепав духом, надихнути його жити інакше, жити для Бога, живучи для людей...

Хочу любити всім серцем вас, люди; тим, хто в нещасті — допомогти. Дай мені сили, Господь мій, бути вдень і вночі таким самим, як Ти. — Хесс

Алла Душинюк

НЕТИШИНСЬКИЙ ГОЛОВА НАСАМПЕРЕД ВЗЯВСЯ ЗА ВІНИКА

У минулому випуску ВМ в статті: „Нетішинському голові і у вихідний нема покою” ми писали про проблеми міста із сміттям. Сьогодні нам уже відомо, що Олександр Євгенович Смишляев - міський голова, не лише пообіцяв, а плідно працює над вирішенням цієї пробле-

ми. Знайшов підприємців, які беруться ставити по місту (для проби, спочатку в найбільш людних місцях) пластмасові сміттєзбірники, для різного сміття окремо. Організував два загони з учнів старших класів (працюватимуть по місяцю змінюючи один одного),

яких зацікавив: півдня прибирають місто, а ввечері дискотека, та ще й за місяць кожному по сто гривнів.

Повідомив нам міський голова, що й освітлення міста покращиться і буде вдвічі дешевшим. Для цього він закликав фахівців з міста Тернопіль.

ДОПОМОЖЕШ СОБІ, ЯКЩО ДОПОМОЖЕШ ТИМ, ХТО ТЕБЕ ЗАХИЩАЄ! ПЕРЕДПЛАТИ ГАЗЕТУ „ВІСНИК МАЛОЗАХИЩЕНИХ”

Ця газета допомагає Вам — відкриває очі на все, що творять з Україною і українцями різного рангу чиновники. Захищає інтереси принижених, знедолених, обманутих і утискуваних. Ми друкуюмо: як захистити себе від беззаконня, як захиститися від перевірки контролюючих органів, що зробити для того, щоб Вас не обманули, при оплаті житлово-комунальних послуг, як не давати хабарі. Пишемо про те, як вижити в наш жорстокий час і залишитися людиною за будь-яких обставин. Як добром перемогти зло, викриваючи його. За Вашим бажанням газета буде Вам трибуною в світ, бо Ваші публі-

кації (Ваш погляд і думка, викладені в цій газеті) розповсюджуватимуться через мережу Інтернет в світ. Газета внесена до **Каталогу передплатних періодичних загальнодержавних видань** (на сторінці 19), **виходить двічі на місяць**. Передплатний індекс — **08697**, ціна **50 (54) коп.**

Ціна (кінцева) на 5 місяців по Хм. обл. - **5 грн.**, по Україні - **5 грн.** 40 коп. Відповідно: на кв. - **3 грн.** і **3 грн.** 24 коп.; на місяць: **1 грн** і **1 грн.** 8 коп. **на місяць - 1 грн 62 коп.** (по Хм. області - **1 грн.**)

Передплату на „Вісник малозахищених” зобов'язані приймати всі

відділення поштового зв'язку та листоноші. Про кожен випадок відмови у передплаті і про будь-які проблеми (деяка влада нам ще перешкоджає) просимо повідомляти редакцію (адреси і телефони — в кінці газети).

Дорогі друзі! Ви розумієте, що цій газеті від влади підтримки ще нема.

Передплатою Ви ЗРОБИТЕ посильний внесок у нашу спільну боротьбу за справедливість та правосуддя в Україні, за життя в правді — своє, дітей та онуків.

Можливі іноді затримки й з нашої вини, бо не завжди вчасно знаходимо гроші на друк, але зривів випуску ще не було і надалі, дасть Бог, будемо жити!

КРИМ З РОСІЄЮ — РОСІЙСЬКИЙ, КРИМ З НАТО — УКРАЇНСЬКИЙ

ДО ТАКОГО ВИСНОВКУ ПРИЙШОВ АНАТОЛІЙ ВОЙТКО — ГОЛОВА РАДИ З'ЄДНАННЯ БОРЦІВ ЗА СПРАВЕДЛИВІСТЬ. Ознайомившись з матеріалом публікації Юлії Тищенко, керівника програм розвитку громадянського суспільства Українського незалежного центру політичних досліджень: "СІ-бриз — 2006": опозиційна конвертованість помилок влади, НАТО опозиція: феодосійська модель", — і він показує цей матеріал з точки зору (як він вважає) малозахищених.

Події, що розгорнулись у Феодосії навколо прибуття 27 травня 2006 р. до торгового порту американського військово-транспортного корабля "Advantage" з військовою технікою та морськими піхотинцями на борту для розвантаження вантажів щодо участі у заздалегідь запланованих навчаннях "СІ-бриз", стали ілюстрацією не тільки й не так антинатовських настроїв в АРК, як наочною демонстрацією, з одного боку, проблем, що їх спричиняє нескординованість дій влади, а з іншого — широких можливостей використання опозицією подібних недоглядів та прорахунків влади для дестабілізації ситуації в країні.

Називати 40 охоронців на кораблі іноземними військовими, чи ні? Порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України встановлюються відповідно до пункту 2 частини другої статті 92 Конституції України виключно законами України, зокрема законом "Про порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України". Статтями 7 та 8 цього документа обумовлено, що рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України приймається на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, яка визначає відповідність допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України національним інтересам і законам України, в тому числі її міжнародним зобов'язанням. Це рішення Президента відповідно до пункту 23 статті 85 Конституції України підлягає схваленню Верховною Радою України, яка розглядає питання про таке схвалення позачергово як невідкладне.

Пропозицію про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2006 році для участі в багатонаціональних навчаннях було підготовлено Міністерством оборони на підставі Закону України "Про ратифікацію угоди між державами-учасницями, які беруть участь у програмі "Партнерство за ради миру", щодо статусу їхніх збройних сил та Додаткового протоколу до цієї Угоди" від 2 березня 2000 року, Закону України "Про ратифікацію меморандуму про взаєморозуміння між Кабінетом Міністрів України і Штабом верховного головнокомандувача об'єднаних збройних сил НАТО на Атлантиці та Штабом верховного головнокомандувача об'єднаних сил НАТО в Європі щодо забезпечення підтримки операції НАТО з боку України" від 17 березня 2004 року та низки міжнародних угод. Однак ВР необхідний закон про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України для

участі в запланованих навчаннях поки що не ухвалила. І про це було добре відомо всім фігурантам нинішнього скандалу.

Прем'єр Єхануров нестав себе мучити питанням, як вийти із ситуації, що склалася, а вирішив старим радянським методом — як виняток впустив корабель і як виняток розтамував.

Відтак під час розвантаження корабля у феодосійському порту відбулися несанкціоновані мітинги, а 29 травня депутати міськради Феодосії на позачерговій сесії одноставно підтримали рішення, яке "закріплює за Феодосією статус території без НАТО". Законопроект був запропонований депутатами міськради від блоку **Н.Вітренко**, і відповідне рішення було прийнято фактично одноставно. За цього слід зауважити, що в складі міськради переважну більшість становлять представники ПРУ (**В.Януковича**). А про "законність" цього рішення треба сказати, що воно таке ж законне, якби нинішня влада прийняла рішення, не запитуючи в українців: "Феодосія без України", або, ще краще: "Україна без Партії Регіонів", чи там: "Без Януковича".

Очевидно, що такі дії депутатів міськради мали б в якийсь спосіб узгоджуватися чи координуватися із загальною позицією цієї партії стосовно НАТО. Проте коментарі політиків від ПРУ щодо НАТО та ситуації в Феодосії є доволі дивними. Вони (з одного боку) зосереджуються переважним чином на звинуваченнях влади в порушенні процедур, установлених законом. Днями один із лідерів **Партії регіонів Тарас Чорновіл** заявив, що питання про членство України в НАТО має вирішуватися тільки на референдумі, але (з другого боку він говорить) **найближчим часом необхідно значно розширювати співпрацю з альянсом**. "...наша політична сила пропонує зробити так, як робить Росія (цікаво, а чому, наприклад, не так як прибалти? Як Польща?), — без прямого вступу в НАТО дуже серйозно поглибити співробітництво. А якщо уряду, президенту вдасться переконати хоча б 50% українців плюс один голос, щоб вони підтримали вступ у НАТО, то ми знамось і теж за це проголосуємо у Верховній Раді", — заявив він. Також було наголошено, що саме **лідер Партії регіонів Віктор Янукович у той період, коли був прем'єр-міністром, підписав основні документи про співробітництво України з НАТО**. Такі заяви є знаковими для партії, котра намагається вибудувати образ респектабельної і виваженої сили в євроатлантичному контексті та якоюсь мірою позбутися "антиєвроатлантичного" іміджу, принаймні серед іноземних спостерігачів. 29 травня, в день ухвалення рішення феодосійської міськради, В. Янукович,

як повідомляє його персональний сайт, зустрівся з делегацією Конгресу США на чолі з координатором більшої Палати представників Роем Блантом та координатором меншості цього органу Стенлі Хойером. У ході цього заходу він зазначив, що головне для його політичної сили — це інтереси держави, "а не політичні амбіції чи емоції". Це ніби варте уваги, але варто пригадати, що проект Закону України "Про схвалення рішення Президента України "Про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2006 році для участі у багатонаціональних військових навчаннях", який передбачав проведення на території нашої держави шести навчань із залученням підрозділів іноземних країн, надійшов до Верховної Ради України лише 2 лютого 2006 року. За відповідне рішення проголосували тільки 215 народних обранців.

Фракція ПРУ в повному складі голосувала проти цього. За подібних умов було марно очікувати позитивних результатів голосування. Тобто із януковцями усе зрозуміло. Хочуть проросійським амбіціям вгодити, бо ще ними багато "українців" одурачено, і, твердо розуміючи безперспективність цього курсу, хочуть перед євроатлантичними структурами виглядати розуміями.

Але ж чому Міністерство оборони й надалі не докладало зусиль до затвердження закону, адже міна вповільненої дії, яка й вибухнула в травні місяці, була закладена під ситуацію ще в лютому, тож був час унеможливити цей вибух.

Сьогодні антинатовські висловлювання лунають переважним чином із боку ПСПУ, КПУ та СДПУ(о). Наприклад, соціал-демократична партія України (об'єднана) вимагає негайного виведення всіх військових кораблів НАТО з територіальних вод України: "...перетворення України на "непотоплюваний авіаносець" і форпост НАТО на Сході означає не тільки втрату суверенітету країни у військовій сфері, а й фактично повний контроль з боку НАТО над зовнішньою політикою України. Сьогодні наша країна стоїть на порозі добровільної військової окупації". (Згадайте, як ще газета "ПРАВДА" писала про окупацію Польщі Американою, коли Валенса взяв у них 33 мільярди доларів). Об'єднані соціал-демократи розцінюють це як злочин проти народу України, за який влада мусить понести повну відповідальність. Своєю чергою, лідер блоку "Народна опозиція", голова Прогресивної соціалістичної партії України Наталія Вітренко налаштована ще більш радикально. Вона вимагає терміново скликати сесію Верховної Ради України у зв'язку з присутністю військ НАТО в Україні, а також розпочати процеду-

продовження на стр.5

КРИМ З РОСІЄЮ — РОСІЙСЬКИЙ, КРИМ З НАТО — УКРАЇНСЬКИЙ

ру імпичменту Президента України Віктора Ющенка з огляду на державну зраду. “Все, що знаходилося на кораблі, а це зброя і будівельна техніка, свідчить про те, що цей корабель прибув не для участі в навчаннях, а для створення бази НАТО на території Старого Криму”, — вважає вона. За її прогнозом, такі дії влади можуть спровокувати громадянську війну в Криму за сценарієм Югославії. “Спочатку Крим буде перетворений на кримськотатарську автономію, а відтак — незалежну кримськотатарську державу. Для НАТО важливо, щоб на Крим перестала претендувати Росія, навіть на шкоду інтересам України”. — Цікаво, в чіх інтересах такі зловісні перспективи вимальовує вона? ... З огляду на подібні заяви легко зрозуміти, яким чином і якою мірою можуть “сприяти” стабільності ситуації на півострові та гармонізації міжетнічних відносин представники ПСПУ, які входять до складу більшості в кримському парламенті...

Альянс, місцеве “самоуправління” і РФ

Ситуація у Феодосії викликає низку запитань і щодо позиції представників органів самоврядування та сфери їх повноважень. Тут також виникають і сюжети, пов’язані з діяльністю потенційної опозиції на місцевому рівні.

Зокрема, вже 2 червня Луганська облрада ухвалила заяву, в якій вимагає від Генпрокуратури дати правову оцінку подіям у Феодосії і незаконному втягуванню України до НАТО. В оприлюдненому документі органу місцевого самоврядування йшлося про те, що підписанти “рішуче засуджують дії окремих посадових осіб, які створили умови для виникнення подібного прецеденту”. Також депутати Луганської облради п’ятого скликання висловлюють глибоку занепокоєність у зв’язку з політикою втягування України в НАТО, яка суперечить декларації про державний суверенітет України. У своїй заяві депутати вимагають від Генеральної прокуратури України дати правову оцінку подіям у Феодосії та спробам посадових осіб незаконно втягнути Україну до НАТО. Більше того, луганські депутати закликали депутатів усіх регіонів України на чергових сесіях розглянути цю ситуацію та чітко висловити свою позицію й ухвалити відповідні заяви. Також на сесії було прийнято звернення до депутатів сільських, селищних, міських рад Луганської області, в якому обласні депутати підтримали протести громадськості проти “розміщення і перебування на території України військових підрозділів НАТО та розцінили події у Феодосії як спробу посягання на суверенітет та національну безпеку України”. Виникає риторичне питання: представники якої партії складають більшість у цій облradі?.. Чи вони забули чого вони хочуть? Адже, водночас з огляду на подібні “ініціативи” місцевих органів можна припустити, що невдовзі ми

можемо стати свідками зливи політичних заяв та декларацій з боку органів місцевого самоврядування стосовно співпраці України з альянсом.

Все це відбувається на тлі вочевидь надто зтяжних переговорів про створення коаліційного уряду, попри те, що ситуація щодо ухвалення закону про допуск іноземних військових на територію України законодавчо потрібно залагодити негайно.

Заява “НУ” з приводу антинатовської істерії з’явилася аж 2 червня. В документі йшлося про те, що роздмухування окремими політичними силами скандалу навколо “прибуття іноземного військового корабля в порт Феодосії для участі у міжнародних військових навчаннях на території України є заздалегідь спланованою політичною акцією, мета якої — загострення суспільної ситуації у Криму і дискредитація української влади загалом”.

Все це відбувається фактично на тлі “гарячих” повідомлень у російських ЗМІ про масові акції протесту в Україні щодо членства в альянсі. За інформацією українських спецслужб, багато хто з учасників протестних акцій у Феодосії мали далеко не українське громадянство (“Зеркало неділі”, 3 червня 2006 р., а тепер про це показують й на телебаченні). Але в цьому разі виникають логічні запитання щодо діяльності низки українських політичних партій, яка пролягає у фарватері інтересів іншої держави — Росія. Сьогодні, для втілення в життя власних стратегій політики РФ, Росія використовує інформаційні приводи (війни), специфічні інтерпретації історичних подій, а також внутрішньоукраїнські політичні сили, які можуть виступати провідниками інтересів політичного керівництва РФ.

Недогляди, похибки, помилки...

Головна помилка сьогоднішньої влади полягає в тому, що така ситуація взагалі стала можливою. Зокрема, в жодному разі не можна було допустити, щоб Закон України “Про схвалення рішення Президента України “Про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2006 році для участі у багатонаціональних військових навчаннях” так і не було ухвалено у ВР. Затвердження цього акта унеможливило би політичні спекуляції на тему чергових військових навчань, які проводяться в Україні починаючи з 1997 року. Ухвалення закону могло статись і в перший день засідання сесії нової ВР, і результативно голосування могло би наочно продемонструвати реальність конституювання парламентської більшості та створення коаліції. Але цього не трапилось, натомість питання політичного працевлаштування (поділу портфелів) виявились важливішими за вирішення питання потенційної дестабілізації. Тут має рацію Президент України В. Ющенко, який заявив у Донецьку, що феодосійський антинатовський скандал — “це провокація. Щороку в Криму проводяться міжнародні військові навчання. Чутки про події у

Феодосії мають виключно політичний смисл”. Проте нескоординованість дій влади фактично уможливила використання українськими і російськими амбіційними політиками доволі буденної військової теми в політичних цілях. І сьогодні феодосійські події та спекуляції навколо військових баз НАТО в Україні є черговою ілюстрацією того, що у влади в принципі відсутня цілеспрямована інформаційна стратегія щодо роз’яснення своїм громадянам того, що є НАТО, що може дати Україні вступ до альянсу в плані безпеки, економіки і чи становить зближення з НАТО загрозу для ВПК та економіки. Навіть якщо Україна буде інтегрувати в колективні системи безпеки ЄС (припустимо), відповідні соціально-економічні викладки потрібно буде широко оприлюднювати та коментувати. Цього не робилися за часів президентства Л. Кучми, майже не робиться й сьогодні.

Координаційні недогляди влади фактично було визнано й під час позачергової наради РНБОУ, яка відбулася 2 червня. Виникає запитання, чому цього не можна було зробити раніше, наприклад тоді, коли потрібний закон у ВР не ухвалювався, а дата навчань наближалася. Кому служить Горбулін? Чому він свої висновки робить після того? За результатами роботи наради В. Горбулін зробив висновок, що “ряд акцій протесту в Криму зобов’язали керівництво подивитися на ситуацію з різних точок зору”. За його словами, під час засідання РНБОУ наголошувалося, що події у Феодосії та інших населених пунктах Криму свідчать про те, що “місцеві органи самоврядування, їхні голови і депутати, вийшли за межі своїх повноважень і своїми діями фактично поставили під загрозу проведення цих навчань, цим самим завдали шкоди іміджу України”. Йшлося на нараді і про те, що у блокуванні магістральних транспортних шляхів та інших акціях брали участь громадяни деяких іноземних держав, у тому числі Російської Федерації, що є порушенням українського законодавства і втручанням у внутрішні справи України. “Прийнято рішення розглянути ці моменти, і якщо такі факти будуть визнані, громадяни цих країн будуть депортовані з території України, а після розгляду питання в МЗС, вони будуть визнані персонами нон грата”, — повідомив В. Горбулін. Якби на цій посаді була людина, яка щиро вболіває за Україну, то усе це не лише прогнотоване, а для більшості давно очевидне. До речі, подібні санкції вже давно можна було б застосувати до деяких іноземних політиків з огляду на їхні висловлювання в ефірі українських телеканалів.

Події у та навколо Феодосії наочно ілюструють, що будь-які найменші для нинішньої влади недогляди та помилки, нескоординованість дій чи то небалістське великою мірою сприяють створенню штучних політичних криз, бо подібні похибки із великою користю для себе використовують певні політичні сили як усередині України, так і за її межами.

НЕЗАСУДЖЕНИЙ ГЕНОЦИД

Продовження публікації витягів матеріалів з книги „Великий терор на Хмельниччині” (видання друге, доповнене і виправлене) автору В.А. Дмитрик Л.А. Савицький та ін. Очікуємо, що з часом читач відгукнеться на цю публікацію, а після закінчення відгуки опрацюємо і теж опублікуємо.

Початок в номері Вісника Малозахищених №1(34) 2005р.

(копія розповіді)

То її родина вже зробить труну, і на сані, і завезуть на кладовисько, яке було тут біля лікарні, і поховують. І з відправою поховують. Моя хресна мама, Сміливець Мар'яна, була віруючою дуже. Взагалі, людина без Бога — то звір.

Були Карбівські, а за ними Березецькі... Я грався з їхніми дітьми. Також вимерли з голоду... повністю, всі. Була сім'я в Гармаках, він звався Федір, а вона — Улита, і діток багато. Всю сім'ю в голод вивезли на цвинтар. Бачив, беруть саночки зимою, вмерлого замотують в якийсь полотно, на саночки — і на цвинтар. Хтось міцніший з трудом вишкрябує ямку і засипають в тій ямці... Закопали та й все.

А були такі хати, що не можна було зайти. Трупи в хаті лежать, аж засмерділися — немає кому хоронити. Відчиняєш хату — на печі мрець, і на ліжку мрець, і на лавці мрець, і на землі кілька мертвих... Страхіт-тя.

Я бачив, як нищили церкву на Мар'яні, тільки її не до кінця знищили, бо зараз вона працює. Батька священника Мар'янської церкви репресували (здається, прізвище його було Мусевич), а церкву почали руйнувати, дзвіницю повністю зруйнували.

Мій двоюрідний брат був репресований — Ботвінський Адам, був в Північних таборах десь біля Воркути. То все він з товаришем втікав з табору. На конях робив, трошки харчів приберіг, і з товаришем своїм рішилися втікати. Там великі безлюдні місця. І втікаючи, він попав до місцевих жителів, що на собаках їздять. А товариш його, коли вже кінчилися у них продукти, захворів на дизентерію і помер.

Добрався мій брат до якогось поселення, поселення закрите, і його не пускають в середину. Чоловіки були на похованні, а коли повернулися... А перед ним хтось втікав, попав в те саме поселення і дуже їх пограбував. То тубільці ці хотіли мого брата вбити, але його виручила якась стара жінка, сказала, що то не грабіжник, який їх пограбував. Але в тих тубільців така справа: якщо тубільці втікача повертають в будь-який табір, то вони отримують чай за це в нагороду або набої до гвинтівки, як нагорода.

Брат падав на коліна, просився, щоб не заводили в табір — ні в яку, повернули його в табір і отримали свою винагороду.

Це мій брат Ботвінський Адам розказував в оцій хаті, в цій кімнаті. Тисячі, тисячі людей гинули в тих таборах, де був брат. Пачками вмирають і пачками закопують, хлорним вапном пересипають, шарами трупи кладуть - і все. Жах. Прибалтійці там, де він був, ковтнули багато горя і біди. Тисячами нагнали латвійців,

литовців, естонців, поселили в брезентових палатках напівроздягненими — там їх пропадало сотнями зразу. Наші правящі нікого не хочуть — ні поляків, ні українців, ні росіян, ні прибалтійців, а хочуть одне, велике, сіре — тоді рабами буде легко правити.

В Полонному живе Довгаль Олексій, він робив на тепловозі, зараз пенсіонер. Посадив дружину і дітей на машину і поїхав до церкви паску посвятити. Це декілька років тому. Міліція присікається, чого він тут машину поставив біля церкви, хоч він не порушив правил, забрали права...

На позику державі, за яку вони видавали облігації, підписувався на роботі. А ще прийшла додому компанія 4 чоловіки і говорять: “Підпиши позику державі” — і не виходять з хати. То я вже не витримав, задираю рядно на ліжку, а там солома на досках, матрасу немає. Кажу до них: “Як вам не сором таке бачити, і каліка в хаті другої групи є, а ви вимагаєте позики, ви відбираєте останню копійку”. І все одно на 50 рублів підписатись вимушений був.

Понабирали активістів таких — та й все. Тут була така Государська Гандзя — партейна...

Будник Вікторія Гіларівна
(*дівоце — Ситанська*),

1907 року народження, жителька смт Понінка Полонського району на Хмельниччині (магнітофонний запис).

Я пам'ятаю революцію. В революцію вже мала 10 років, вже дівчук з мене був. Пам'ятаю, як то ті солдати стояли, то ті — стояли, то ті — стояли. Пам'ятаю, їздили на похорон ксьондза Дзьондзика, закатованого бандою, не знати якого кольору.

Коли був голод, ми жили в Полонному на вулиці Чкалова, як минути крупчатку, наліво — перша вулиця на горбку, там була хата наша. Батько був набожним, та й мама була віруючою. Батько помер в 1928 році, а я вийшла заміж в 1929 році.

Батько помер в 48 років, і залишилося 8 дітей нас і мама — дев'ять. Маму звали Францішкою. Мама пішла першою в колгосп і пішла поварем в положовий будинок. Старалася, щоб не помиралі діти з голоду. 2-3 печиві хліба вночі пекла мама, щоб буханка хліба залишилася дітям. Мали корову, яка багато допомогла сім'ї в голодовку.

Я перейшла жити в Понінку до свекрухи. Свекруха в колгосп не пішла, то в свекрухи сім'я померла з голоду — четверо померло з голоду. Перший чоловік свекрухи — Будник, а другий — Огойко. Було в сім'ї десять душ, а я — одинадцять. Її Марія звати, а його — Микита Будник. Старий Микита помер з голоду, два сини померли з голоду, і дочка померла з голоду.

Ми в тридцять третьому вибрались сюди в Понінку. А свекруха сказала, що в колгосп не піде, і не пішла. Таке життя. Мій батько працював залізничником і мав чотири з половиною гектари поля. Моєї ж мами, Ситанської

Францішки, всіх братів репресували... Коноплицьких репресували — один дядько Петро, другий — Антін, а сини — Янек, Домінік, Франік. А зяті — Маркевич, Баранський, Конопський. Всіх забрали, і зникли всі безслідно.

Після Хомицького, який був репресований, був ксьондз Анджей, який також був репресований, 12 років був на лісорозробці, казав він. Ксьондз Анджей помер років п'ять тому.

В Понінці було багато репресованих. В костелі Полонському був совавахім, а під низом був підвал, в якому мучили людей до війни. На початку війни говорили, що Петро Демидок пропав в підвалах костелу. Каплиця і склеп Іжевських, що напроти входу на польський цвинтар, прийняли рештки цих людей вже після війни.

В голод в торгсіні було все, але де візьмеш золота чи срібла, щоб там купити. І по базарах були продукти, але то треба було мати гроші. А де ті гроші було взяти? А що їсти?

Спасла нас фабрика і столова при фабриці. Чоловік працював сіточником, а я працювала на підсобному господарстві фабрики. Зачиню в хаті дочку 2,5 років саму і йду на роботу.

Полонські церкви — Бортницька, Троїцька, Спаська, Петрівська і Воздвиженська, в якій було три престолі: Юрія, Стрітення, Чесного Хреста — зруйновані перед війною. Залишилася Мар'янська церква.

В 47 році важко було, ходила вимінювати хліб по навколишніх селах. А багато їздило по хліб в Західну Україну. Робила мило та й продавала, вимінювала на селах на відстані 60-70 кілометрів від Понінки хліб в сорок сьомому.

Тут, в Понінці, багато забрали людей. Багінських два, з Глівінських чоловіків забрали, Піщевського, з Костецьких забрали чоловіків, а жінок, сім'ї висилали з Понінки за 100 кілометрів звідси.

Багінська (дівоце — Домбрівська) Ядвіга Станіславівна,

1910 року народження, народилась в селі Лодзянівка, жителька смт Понінка Полонського району на Хмельниччині (магнітофонний запис).

У двадцятих годах до тридцятиго було людям добре. Хазяйнували. Дали землю. Тому, в кого мало було, додали землі. Кожен любить землю наш українець, це так. Як дали землю, то так: по дві корови, по три корови тримають, і там коні, і все. Бо то з коней жили в Лодзянівці. Так воно і тут кругом було. Як вже ближче до тридцятих років, то почали шукати шкідників. Вперед зробили комнезами — такі гуртки. І це було в нас в селі три гуртки по спільній праці. Опісля розкидали ті гуртки і стали шукати шкідників. Які там шкідники? Ніяких шкідників не було.

продовження в наступному номері

М'ЯТА ГРИВНЯ — ТЕ Ж ГРОШІ

При оплаті комунальних послуг у приватному банку в мене відмовилися прийняти купюру номіналом у 200 гривень через те, що вона була трохи надірваною, й порадили нею розрахуватися у відділенні Ощадбанку. Звісно, я можу туди піти, але там завжди такі черги, крім того, в мене немає впевненості, що дії працівника комерційного банку були правомірними. То як мені вийти з цього становища?

Як зазначено у п. 2.1 Правил визначення платіжності та обміну банкнот і монет Національного банку України, затверджених постановою Правління НБУ від 17 листопада 2004 р. № 547 (далі — Правила), до платіжних належать банкноти, що не мають ознак зношення та пошкодження, а також з дефектами та ознаками зношення і пошкодження. Визначення зношених та значно зношених банк-

нот наведено відповідно у п. 2.4 та п. 2.5 Правил.

Але і зношені банкноти, якщо вони не мають ознак підроблення, повинні без обмежень прийматися фізичними та юридичними особами до всіх видів готівкових платежів, для переказів тощо. Банки ж зобов'язані без обмежень приймати і такі, і навіть значно зношені банкноти разом з виручкою підприємств, установ і організацій, а також від фізичних і юридичних осіб до всіх видів готівкових платежів, для зарахування на рахунки, вклади, акредитиви та обміну на придатні до обігу банкноти. Не приймаються банками та іншими юридичними особами лише банкноти, пошкоджені вогнем, водою, різними рідинами або хімікатами тощо, площа яких під час приймання та оброблення може стати меншою, ніж 55 відсотків їх початкової площі — з ме-

тою обміну таких банкнот фізичні та юридичні особи мають звертатися безпосередньо до територіальних управлінь Національного банку (а ніяк не Ощадбанку), які зобов'язані прийняти рішення про обмін банкнот у присутності пред'явника або прийняти їх на дослідження за його заявою (її форма наведена в Додатку № 2 до Правил).

Таким чином, працівник банку неправомірно відмовився прийняти у Вас для оплати комунальних послуг надірвану банкноту, оскільки зношені банкноти повинні прийматися без обмежень і фізичними, і юридичними особами для всіх видів готівкових платежів. За таких обставин Ви можете звернутися до адміністрації банку, а також до управління у справах захисту прав споживачів з письмовою скаргою на дії працівника банку.

РОЗСТРОЧУЙТЕ ПОДАТКОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Нещодавно я зареєстрував приватне підприємство, але так склалися обставини, що вже зараз я маю проблеми зі сплатою поточних податкових платежів. Чув, що є можливість отримати розстрочення податкових зобов'язань. За яких умов та яким чином це можна зробити?

Дійсно, якщо платник податків має певні труднощі зі сплатою податків до держбюджету, то відповідно до ст. 14 Закону України "Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами" від 21 грудня 2000 р. № 2181-III (далі — Закон) та п. 3 Порядку розстрочення та відстрочення податкових зобов'язань платників податків, затвердженого наказом Державної податкової адміністрації України від 18 вересня 2001 р. № 378 (далі — Порядок), він може спробувати отримати розстрочення податкових зобов'язань.

Відповідно до пп. 14.1.1 п. 14.1 ст. 14 Закону розстроченням податкових зобов'язань є надання платнику податків бюджетного кредиту на основ-

ну суми його податкових зобов'язань без урахування сум пені під проценти, розмір яких дорівнює розміру пені, визначеної згідно з п. 16.4 ст. 16 цього Закону. Підставою для розстрочення податкових зобов'язань платника податків є надання ним достатніх доказів щодо існування загрози виникнення податкового боргу, а також економічного обґрунтування, яке свідчить про можливість погашення податкових зобов'язань та/або збільшення податкових надходжень до відповідного бюджету внаслідок застосування режиму розстрочення, протягом якого відбувається зміни політики управління виробництвом чи збуту такого платника податків. Розстрочення податкових зобов'язань надається на умовах податкового кредиту, за якими основна сума кредиту та нараховані на неї проценти погашаються рівними частками, починаючи з податкового періоду, наступного за періодом надання такого кредиту.

Якщо Вас влаштовують такі умови розстрочення податкових зобов'язань, то Вам слід звернутися до органу дер-

жавної податкової служби за місцем своєї реєстрації з письмовою заявою, в якій мають бути зазначені суми податків, зборів, інших платежів, сплату яких Ви бажаєте розстрочити, а також термін розстрочення. При цьому, окремо повинні бути вказані ті суми, термін сплати яких ще не настав, та ті, термін сплати яких вже минув. Також до заяви має бути додане економічне обґрунтування, яке складається з аналізу фінансового стану платника податків, графіку погашення розстрочених сум та розрахунків прогнозних доходів платника, що гарантують виконання графіку погашення.

За результатами розгляду такої заяви керівник органу державної податкової служби (або його заступник) повинен згідно з пп. 3.2 п. 3 Порядку в місячний термін від дати подання заяви прийняти рішення про розстрочення податкових зобов'язань або відмовити платнику податків у розстроченні (у письмовій формі та з викладенням причин відмови).

ДЕЩО ПРО ПІЛЬГИ ДЛЯ ДІТЕЙ ВІЙНИ

Згідно з визначенням, наведеним у ст. 1 Закону України "Про соціальний статус дітей війни" від 18 листопада 2004 р. № 2195-IV (далі Закон), дитина війни — це особа, яка є громадянином України та якій на час закінчення Другої світової війни (тобто 2 вересня 1945 р.) було менше 18 років.

Для здійснення цієї процедури необхідно звернутися до регіонального органу праці та соціального захисту населення (за місцем Вашого проживання), де на підставі свідоцтва про народження та паспорта громадянина України Вам повинні проставити у пенсійному посвідченні відповідний штамп (його форма наведена у Додатку до п. 2 Порядку посвідчення права особи на пільги відповідно до Закону Ук-

раїни "Про соціальний захист дітей війни", затвердженого наказом Міністерства праці та соціальної політики України від 05.04.2006 р. № 107).

Щодо пільг на комунальні послуги, то вони передбачені в абзаці сьомому статті 5 Закону та надаються з 1 січня 2006 р. Так, згідно з вказаною правовою нормою діти війни мають право на 25-відсоткову знижку при платі за користування комунальними послугами (газом, електроенергією тощо), але лише у межах середніх норм споживання. Ці норми містяться у постанові Кабінету Міністрів України "Про встановлення норм користування житлово-комунальними послугами громадянами, які мають пільги щодо їх оплати" від 01.08.1996 р. № 879 (наприк-

лад, пільги на оплату електроенергії надаються у межах її споживання до 75 кВт год. на місяць, а у будинках, які обладнані стаціонарними електричними плитами — до 100 кВт год. на місяць). При цьому слід звернути увагу, і що зазначені пільги з оплати комунальних послуг, встановлені для дітей війни, не поширюються на членів сім'ї і пільговика. Крім того, особам, які мають право на пільги відповідно до згаданого Закону та Закону України Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" від 22 жовтня 1993 р. № 3551-XII, пільги (у тому числі й щодо оплати комунальних послуг) надаються за вибором лише згідно з одним із зазначених законів.

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

**ДО УВАГИ ПІДПРИЕМСТВ, ПІДПРИЕМЦІВ
ТА ФІЗИЧНИХ ОСІБ**

Якщо ви бажаєте дати оголошення або розмістити інформацію про свою виробничу, торгівельну та іншу комерційну діяльність, а також інформацію про свою продукцію, автомобільні, побутові чи будь-які інші послуги, які ви можете запропонувати жителям міст і сіл, то звертайтеся до нас і ми про Вас усе розкажемо. Допоможемо стати Вам відомими. Розцінки вартості оголошень пільгові для громадян (в гривнях)

звичайне
до 20 слів
1 раз — 2.00
коли одне і те ж
оголошення
треба повторити
декілька раз:
2 рази — 3.80
3 рази — 4.80
4 рази — 6.80

В рамці
до 20 слів:
1 раз — 3.00
коли одне і те ж
оголошення
треба повторити
декілька раз:
2рази — 5.80
3 рази — 7.60
4 рази — 9.00

чорний фон до 20 слів:
1 раз — 3.50;
оголошення повторити:
2рази — 7.00;
3 — 9.00; 4 — 10.00

+ 15 коп. за кожне додаткове слово

Для підприємств
вартість оголошення збільшується вдвічі
**Постійним замовникам
ціна зменшується на 10%**

С к а з а н н я м у д р и х

- Поки ви не готові вмерти, ви і жити ще не готові.
- Кожній дитині потрібна батьківська молитва.
- Той, хто любить Христа не може не любити тих, хто без Нього гине.
- Бог використовує у Своїй простій справі найпростіших людей.
- Той, хто йде за юрбою, дуже швидко з цією юрбою зливається.
- Щоб узяти від життя все, потрібно кожну його мить віддати Христу.

- Христос може неприємне випробування перетворити на славу радисті.
- Бог нам пошле перемогу, але для цього ми повинні не тікати від ворога.
- Молитва повинна бути для нас не останнім засобом, а першою реакцією.
- Христос показав свою любов тим, що помер за нас. Ми свою любов показуємо тим, що живемо для Нього.

- Бог тобі дає для того, щоб ти міг роздати іншим.
- Бог нас втішає не лише для того, щоб ми заспокоювалися, а щоб ми не могли спокійно дивитися на чуже горе.
- Христос любить усіх людей, а не тільки тих, що схожі на тебе.
- Щастя залежить не від того, що в тебе є, а від того, хто ти такий.
- Ми можемо довірити невідоме нам майбутнє Всезнаючому Богові.

"Вісник малозахищених"

Інформаційна громадсько-політична газета.

Засновник - ГО "З'єднання борців "За справедливість".

Свідцтво про державну реєстрацію
КВ № 9485

від 11.01.2005 р.

**Голова редакційної ради
Анатолій Войтко**

Адреса редакції:

вул. Набережна, 7, м. Нетішин,
Хмельницька обл., індекс 30100
тел.: (03848) 3-22-14,
факс: (03848) 3-45-23
e-mail: zbzs@nh.km.ua

Виходить двічі на місяць (до 20 і до 5)
Розповсюдження газети безкоштовне, а для
передплатників (передплатний індекс **08697**) і
бажаючих купити у роздріб — за пільговою
ціною: по Україні 54 коп.,
по Хмельницькій обл. 50коп.

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки. Редакційна рада залишає за собою право відбору та редагування надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.
У разі передруку посилання на "Вісник малозахищених" обов'язкове

Банківські реквізити:

р/р 26004732741350 в Рівненській обласній
філії УСБ м. Острог, МФО 333012, Код
ЄДРПОУ 22764531

Програмні цілі: захист інтересів
скривджених, принижених, знедолених і
несправедливо ображених; надання
консультацій
Виявляйте, картайте, допомагайте -
ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Газета друкується у

ПП "ПАРІ-БРОК"
місто Нетішин
Тираж 2000 Зам. № 165

жителям міста Нетішин

На папері формату А-4 виготовляємо ксерокопії по ціні 15 коп. за сторінку, сканування, набір та записи на диски із послідовним роздруком за найнижчими цінами. А також надаємо поліграфічні послуги по роздруку та тиражуванні книг, газет, журналів і брошур в необмеженій кількості. При тиражі 50 і більше сторінок ціна становить:

— для паперу формату А-4 — 7 коп. за сторінку і менше

— для паперу формату А-3 — 15 коп. за сторінку і менше

Дешевше немає

**Завітайте до нас за адресою: м. Нетішин,
пр-т Незалежності 10, гуртожиток, I поверх,
к. „Поліграфія”**

**ВАС ЧЕКАЮТЬ ВІДПОЧИТИ
У „ЛАЗУРНЬОМУ”**

В смт. Лазурне, 75722, вул. Гагаріна 96, Скадовського р-ну, Херсонської обл., тел. 8-05537-3-01-92, Андрощуки Віктор Федорович і Олена Павлівна. Приватний сектор, на 1-2-3-4-5- місць номера-котеджі поблизу моря в одноповерхових будинках. Душ в номерах (працює від сонця). Туалети, холодильники, кухні, їдальні, газові плити — загальні. Приготування їжі — самостійне. Садок: площею 0,15га. Курортна зона, беріг, пісок, захід до моря плавний. Ширина пляжу до 100 м. Є де поставити машину, автобус. Ціна заїздів: 25-30грн. місце/добу x 14 = 350-420. Поїзд Ковель-Сімферополь, їхати до станції Шевченка, пересадка на поїзд Київ-Херсон. Їхати до Херсона (стара ціна: 35грн + 7грн. — постіль). Далі, мікроавтобусом „На Лазурне” в 12 год. 30хв. з приміського (біля залізничного) вокзалу - 100 км., 15грн.